

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Soru Cevap

Çin-Hindistan Sınır Çatışmaları

Soru:

10 Haziran 2020'de Reuters'in bildirdiğine göre "... Hintli yetkililere, Nisan ayından bu yana yüzlerce askerin Ladakh buzulunda birbirlerine karşı mevzilendiğini açıkladı. Bu, Çin devriyelerinin Hindistan'ın defacto (fiili) sınırına ilerlemesi sonrası yıllardır iki taraf arasında yaşanan sınır gerginliğinin en tehlikelisi. Çin, bölgenin kendi toprağı olduğunu iddia ediyor ve bölgede Hindistan'ın yol inşasına karşı çıkıyor..." Mayıs ayının ilk haftasından bu yana Çin-Hindistan sınır bölgesinde iki ülkenin sınır muhafızları arasında çatışmalar yaşanıyor. Etkeni, lokal mi? Yoksa Çin'i sıkıştırmak ve baskı yapmak için etkenin arkasında Amerika mı var? Sonra bu çatışmanın işgal altındaki Keşmir ve Pakistan Müslümanları üzerindeki etkisi nedir?

Cevap:

5 Mayıs'ta Hindistan'ın kuzeyindeki Ladakh Galwan Vadisi'nde, üç gün sonra da Nathu La Geçidi'nde (Himalaya'larda Hindistan'ın Sikkim eyaletini Tibet Özerk Bölgesi ile birleştiriyor) sınır çatışmaları patlak verdi. Çatışmalar iki ülke arasında askeri ve diplomatik krize neden oldu. Çin-Hindistan ilişkilerindeki gerilimin tarihi çok eskilere uzanıyor. Sınırdaki gerilim, çoğu zaman çatışma görüntüsünde beliriyor. İngilizler, bu sınırları bölgede hüküm sürdükleri ve İslami Hint Yarımadasını doğrudan sömürdükleri dönemde 1890 yılında Çin'le imzalanan Sikkim-Tibet anlaşması ile çizdiler. Hint Yarımadası'ndan ayrıldıklarında, yarımadayı Pakistan ve Hindistan'a böldüler ve Keşmir'i de aralarında patlayıcı bir bölge olarak bıraktılar... Böylece sınırdaki çeşitli bölgelerde çatışmaları tetiklemek için Hindistan-Çin arasında da aynısını yaptılar. Son zamanlarda neler olduğunu anlamak için aşağıdaki hususları irdeleyeceğiz:

Birincisi: Hindistan ve Çin arasındaki bu sınır çatışmaları, türünün ilk örneği değil. İki ülkenin ordusu, sadece son on yılda 2013, 2014, 2017'de farklı boyutlarda savaşın eşiğine geldi. İki ülke, 1962'de sınır hattında ölümcül bir savaşa girdi. Hindistan savaşta yenilgiye uğradı ve Çin, Keşmir'in kuzeyindeki Aksai Çin bölgesini işgal etti. Doğu sınırında iki ülke arasındaki çatışma, İngiliz sömürgeciliğinin, Arunachal Pradeş eyaletinin Hindistan'a ilhakının ve İngilizlerin Hindistan kolonizasyonu döneminde Çin ile sınırının çizilmemesinin bir sonucudur. Batı sınırındaki çatışma ise, iki ülkenin İslami bölgeler, özellikle 1947 yılından sonra Keşmir emellerinden kaynaklanıyor. Çok sayıda sınır anlaşmazlığı nedeniyle iki ülke, aralarında yaklaşık 4 bin km'ye varan sınır hattı hakkında önemli ölçüde farklı veriler yayınlıyor. Geçtiğimiz 5 Mayıs'ta Tibet Platosu üzerinde 14 bin feet yüksekliğindeki Pangong Tso Buzul Gölü çevresindeki birlikler arasında çatışmalar yaşandı, çıkan çatışmalarda her iki taraftan düzinelerce asker yaralandı. O zamandan beri devam eden çatışmaların ortasında kuvvet tahkimatı sürdü. Çin, Ladakh bölgesindeki tartışmalı sınır bölgesine yaklaşık 5.000 asker ve zırhlı araç yolladı. "Business Standard gazetesi, Çin Halk Kurtuluş Ordusu mensubu 5.000'den fazla Çin askerinin Ladakh'ta beş noktaya - Galwan Nehri boyunca dört, Pangong Gölü yakınlarında bir noktaya- girdiğini bildirdi..." [24.05.2020

www.defense-arabic.com]

İkincisi: Hindistan, Ladakh'ı Cammu ve Keşmir'den ayırdıktan sonra iki ülke arasındaki olaylar daha da kızıştı. Zira Çin, Ladakh'ın Cammu ve Keşmir'den ayrılmasının stratejik nedenlerden kaynaklandığını, Başbakan Narendra Modi'nin 2014'te Bharatiya Janata Partisi'nin kurduğu hükümetin Başbakanı olarak iktidara gelmesinden bu yana Hindistan'ın Çin merkezli mücadelesini sürdürmek için olduğunu anladı. Çin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü, Hindistan'ın Ladakh'ı ayırma niyeti ile ilgili 5 Ağustos 2019'daki Amit Shah bildirgesine yanıt olarak, "Hindistan tarafı, iç hukuk yasalarını tek taraflı olarak değiştirerek, Çin'in toprak egemenliğinin altını oymaya devam ettiğini söyledi ve uygulamanın kabul edilemez olduğunu vurguladı." İki ülke arasında sürekli alevlenen sınır uyuşmazlıklarının, iki tane odak merkezi var: Birincisi, doğu sınırı. Çünkü Çin, Güney Tibet olarak adlandırdığı 90,000 kilometrekarelik Arunachal Pradeş eyaletinin ilhakını talep ediyor. Hindistan ise ilhakı reddediyor. İkincisi, Hindistan, 1962 savaşında Batı sınırında Çin tarafından işgal edilen toprakların, yani Müslüman Keşmir'deki 38.000 kilometrekarelik düşük nüfuslu Sahra altı Aksai Çin bölgesinin iade edilmesini istiyor. Çin de iadeyi reddediyor. Dahası Keşmir'de daha fazla

egemenlik talebinde bulunuyor. Bugün Çin'in Batı sınırındaki talepleri, Aksai Çin bölgesine bitişik Keşmir Ladakh bölgesinin bir bölümü üzerinde yoğunlaşıyor. Burası Çin eski ticaret yolu "İpek Yolu" nun bir parçasıydı.

Üçüncüsü: Çin ile Hindistan arasındaki bu son çatışmaların yaşandığı Ladakh bölgesi, İslami bir bölgedir ve Keşmir'in ayrılmaz bir parçasıdır. Yüzyıllardır İslam hüküm sürmüştür. 31 Ekim 2019 tarihli yasa ile koparılincaya kadar Cammu ve Keşmir eyaleti içindeydi! Ladakh, düşük nüfuslu bir bölgedir, ancak stratejik değeri oldukça yüksektir. Hindistan'ın en yüksek platosudur ve bünyesinde yukarı İndus Vadisi'ni barındırıyor. Doğuda Çin Kontrol Hattı (LAC) ile, Batıda Pakistan Kontrol Hattı (LoC) arasında yer alıyor. Kuzeyde ise Karakorum geçidi bulunuyor. Karakorum geçidinden önceki son Hint yerleşim yeri, Daulat Beg Oldi'dir. Türkçe bu sözcük, motamot "büyük ve zengin adamın öldüğü yer" anlamına geliyor ve H.938 M.1532 sonbaharında Ladakh ve Keşmir'i İslam'a açmak için fetih savaşına çıkan Yarkand Hanı Sultan Said'e işaret ettiği söyleniyor. Sultan Said, 939'un sonunda Yarkand'a döndüğünde ciddi bir hastalığa yakalandı. Burada öldüğü söyleniyor. Dolayısıyla Daulat Beg Oldi, İslami bir ülkedir ve şuan Hindistan'ın kontrolündedir ve Keşmir eyaletinde kontrolünde tuttuğu bölgeler arasındadır. Bu bölgenin çok sayıda kanayan yarası var. Cammu, Keşmir Vadisi ve Ladakh Hindistan'ın kontrolünde iken Aksai Çin ve Trans Karakorum Tract da (Shaksgam Vadisi) Çin'in kontrolündedir. Hepsisi, İslami bölgelerdir, Keşmir'de yer alırlar. Sadece Azad Keşmir ve Gilgit-Baltistan Pakistan'ın kontrolündedir. Muhtemelen bölgenin üçte birinden daha azdır. Azad Keşmir, Hint işgali altındaki bölgelerin, Gilgit ise, Çin ve Hindistan'ın kontrolündeki bölgelerin hizasında yer alıyor. İslami ülkelerinin özellikle de Pakistan'ın mevcut zayıflığı ışığında Hindistan, Ladakh'ın tartışmalı bölgelerinde hak iddia ediyor. Cammu ve Keşmir eyaletinden bir parça olduğunu düşünüyor. Çin ise tepki gösteriyor ve Sincan eyaletinden yani Doğu Türkistan'dan bir parça olduğu için bu bölgelerde hak iddia ediyor. Çin ve Hindistan bu İslami bölgelerde haklar konusunda birbirleriyle çekişirken, Pakistan, Amerika'ya ajanlıkta şaşkın şaşkın gezinip duruyor ve geri kalan Müslümanlarsa susuyor!

Dördüncüsü: Çin, Hint kontrolündeki Ladakh bölgesine özel bir perspektiften bakıyor. Bu bölgedeki Budistlerin varlığına ek olarak bölgede Orta Asya'ya giden iki eski ticaret yolu mevcut. Bu gerçeklik, Çin'in yeni "İpek Yolu" stratejisinde büyük önem taşıyor. Çin'in Orta Asya'ya ulaşması için başka yollar mevcut olsa da, Ladakh yolu, Orta Asya'daki nüfus merkezlerine ve pazarlarına erişim açısından daha kısa. Bu eski ticaret yolları, Çin mallarını Doğu Çin'deki sanayi merkezlerinden Kuzey Pakistan'daki Gwadar limanına ulaştırmak için mesafeyi bayağı kısaltıyor. Bu proje, önemli bir ekonomik koridordur. Projeye Çin son yıllarda on milyarlarca dolar yatırım yaptı. Bu nedenle bu çatışma, Çin zihniyetine göre bu boyuttan yoksun değil. Eğer Çin, Arunachal Pradeş konusunda Hindistan ile başka bir sınır çatışması (Doğu sınırı) açmak isteseydi, "İpek Yolu" stratejisi kapsamında uğraş verdiği "ekonomik koridorların" faydasına erişemezdi. Çin, İpek Yolu'nun ABD Donanması'nın kontrolündeki bölgelerden, özellikle Malaga Körfezi'nden geçmesine yanaşmıyor. Çin'in yükselişini frenlemek için Hindistan'ın Amerikan siyasetine göre hakaret ettiğine dair Çin şüphelerini artıran şeyler şunlardır:

1- Korona salgını krizinden sonra Amerika, çeşitli bahaneler altında Çin'e hasar vermek için yeni bir argüman elde etti. Washington, birçok kez virüsün yayılmasından Pekin'i sorumlu tuttu. Hindistan da dâhil olmak üzere diğer ülkeler de ABD gibi Vuhan virüs Enstitüsü hakkında özel bir soruşturma yapılması çağrısında bulundu. Öte yandan Çin'i ilk virüs vurduğunda, Çin'den gelen bazı ithalatta kesinti yaşanması ve tedarik zincirinde yaşanan kesinti sonucu birçok Avrupa ve dünya fabrikasındaki üretimin etkilenmesi, Çin üzerinden geçen tedarik zincirlerinden vazgeçme talebini doğurdu. ABD Başkanının, Çin'de faaliyet gösteren Amerikan şirketlerinin ülkeye geri döndürme ya da daha doğrusu Çin'den çıkarma çabalarına ek olarak, bu eğilim nedeniyle bugün Pekin, daha önce hiç olmadığı kadar ekonomisinin gerçek tehdit ve baskı altında olduğu hissine kapıldı.

2- ABD'nin Çin ekonomisini zayıflatma girişimi, Hindistan'ın Amerikan siyaseti doğrultusunda hareket ettiğini gösteriyor. "Hint Askeri Operasyonlar eski Direktörü General Vinod Bhatia, Anadolu Ajansına yaptığı açıklamada, "Çin, küresel ölçekte etkisini kaybediyor. Korona pandemisine neden olduğuna inanılıyor... Sanayi şirketleri, Çin'i terk etmeyi arzuluyor; bu, Pekin'i Korona krizinden dikkati dağıtma

girişimde bulunmaya zorluyor dedi ve Korona sonrası dünyanın Hindistan için büyük bir fırsat olacağını belirtti..." [09.06.2020 Anadolu Ajansı] Görünüşe göre Hintlilerin bahsettiği fırsat, yabancı firmaların, özellikle Amerikan şirketlerinin Çin'den Hindistan'a kaymasıdır. Çin, Çin'le mücadele edebilmesi için Hint yeteneklerinin geliştirilmesinin arkasında Amerika'nın olduğunu düşünüyor. ABD, nükleer bir devlet haline gelene dek Hindistan'ın nükleer programını destekledi. Ticari ve ekonomik ilişkilerinde Hindistan'a özel bir statü ve öncelik verdi. Ayrıca Hindistan ile olan gerginliğini hafifletmesi için Pakistan'a baskı uyguladı. Hindistan'ın onlarca yıldır Pakistan sınırında mevzilenen büyük askeri sektörlerini oynatmasına ve Çin sınırına kaydırmasına izin verdi. ABD'nin Hindistan'a yönelik bu politikası yeni değil, uzun yıllar öncesine dayanıyor. Bugün bu politikaya ABD, Hindistan'ın büyük yabancı firmaların Çin'den çıkarılmasına ve Çin'e alternatif yapılmasına katılım sağlamasını, yani Çin ekonomisini vurmaya ortak olmasını da ekliyor.

3- Kayda değerdir ki askeri yönden Çin, önemli ölçüde ordusunu geliştirdi. 2019 yılında savunma harcamalarında 261 milyar dolarlık savunma bütçesiyle ABD'den sonra dünya ikincisi bir ülke haline geldi. Dahası Rusya, İngiltere ve Fransa'nın toplam harcamalarından daha fazlasını harcıyor. 2019 yılında Hindistan, savunma harcamalarında ilk kez 72 milyar dolarlık bütçeyle Çin'den sonra üçüncü ülke haline gelmiştir. Yine de askeri yetenekleri, Çin Ulusal Ordusu'nun askeri yeteneklerine kıyasla hala küçüktür. İki ordunun askeri yeteneklerinin bu gerçekliği, Hindistan'a 1962'deki gerçekliğin aksine Çin ile geniş ölçekli savaşa girmek için bin bir hesap yapmasını sağlıyor. Tüm bunlara rağmen Hindistan, Ladakh'taki son çatışma bölgesinde geleneksel silahlarda önemli bir avantaja sahipti. Özellikle Hint ordu sektörlerinin çoğu, henüz orduları o bölgede mevzilenmeyen Çin'in aksine Pakistan sınırına, yani çatışma bölgesine yakın mevzilenmiş bulunuyordu. Çatışma bölgesindeki her iki ülkenin geleneksel askeri yetenekleri açısından bu gerçekliği Amerikan Harvard Üniversitesi'nin hazırladığı çalışma da doğrulamıştır... [31.05.2020 arabicpost] Ancak, çatışmaların ardından Çin'in bölgedeki ek birliklerini seferber ettiği ve Batı sınırında Hindistan karşısında askeri yeteneklerini artırdığı gözlemlendi.

4- 2017'te Doğu sınırındaki Çin-Hindistan çatışması, 2018'te Hindistan Başbakanı Narendra Modi ile Çin Devlet Başkanı Şi Jinping'in yaptığı görüşme ile yatıştı. "İki lider Nisan 2018'de Vuhan'da ilk gayri resmi zirvesini gerçekleştirdi. Bu görüşmede Şi, Modi'nin ikinci bir toplantı düzenlemek için Hindistan'ı ziyaret etme davetini kabul etti." [09.12.2019 arabic.euronews.com] Ancak, mevcut çatışma, Amerika'nın Çin'i zayıflatmak için sergilediği katmerli çabalar ile senkronizasyon arz ediyor. Yaratılan ek komplikasyonlar, çatışmanın etkisiz hale getirilmesini iyice zorlaştırıyor. Trump yönetiminin Çin etrafında yarattığı bu yeni komplikasyonlar Pekin'e göre tamamen anlaşılabilir. Bu yüzden "Çin Devlet Başkanı Şi Jinping, Salı günü Çinli subaylara silahlı mücadele için hazırlıkları hızlandırmak ve ordunun misyonlarını yerine getirme yeteneğini geliştirmesi gerektiğini söyledi." [26.05.2020 sputniknews] Çin'in bu açıklaması, özellikle Hindistan'a yönelik olmasa da, Pekin, Amerika'nın Korona virüsünün yayılmasından Çin'i sorumlu tutma niyetlerine tanıklık ettikten sonra çevresinde gelişen büyük tehlikeleri hissediyor. Bu yüzden Çin, Hindistan da dâhil olmak üzere bölgedeki Amerika müttefiklerinin de katılımıyla kendisine karşı yapılacak herhangi bir Amerikan askeri planını caydırmak için askeri yeteneklerini sergilemeyi düşünebilir ve planlayabilir. Sanki Çin, yakın düşmanlarına Amerika ile işbirliği yapmamaları, aksi halde Çin ordusunun büyük bir zararına maruz kalabilecekleri mesajını gönderiyor. Belki de Çin Devlet Güvenlik Bakanlığı tarafından Nisan 2020 başında yayınlanan ve Pekin'den askeri çatışmaya hazırlanmasını isteyen istihbarat raporu, Çin'e karşı Amerikan planlarının ciddiyetini ortaya koyuyor. Hindistan'ın savunma harcamalarındaki büyük artış, 2019'da ilk kez 72 milyar dolar düzeyine ulaşması ve Hint ordusunun yaptığı büyük silah anlaşmaları, belki Çin için doğrudan bir tehdit teşkil etmiş olabilir. Çin'in kanaatine göre Hindistan, Çin'e karşı Amerika'nın mızrak başını oluşturuyor. Hindistan'ın Çin ile tartışmalı sınır bölgelerinde yürüttüğü altyapı projeleri, silahlanma hızıyla birlikte ele alındığında, Hindistan ile ilişkilerinin geleceği konusunda Çin'in endişelerinde artışa neden oluyor.

Beşincisi: Amerika'nın Hindistan ve Çin arasında yaşanan son çatışma karşısında aldığı tutuma gelince, kesinlikle Hindistan'ı destekleyicidir. ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Güney ve Orta Asya'dan Sorumlu Müsteşar Yardımcısı Büyükelçi Alice Wells, Çin'in Ladakh'taki eylemlerini eleştirdi ve Pekin'in bu eylemlerini Güney Çin Denizi'ndeki provokasyonlarıyla ilişkilendirdi." [21.05.2020 NEWS 18]

Ayrıca ABD Temsilciler Meclisi Dışişleri Komitesi Başkanı Yardımcısı Eliot Engel, bir açıklama yayınladı. Açıklamada Eliot, *"Hindistan-Çin sınırında Kontrol Hattı boyunca süren Çin saldırganlığından son derece endişeliyim. Bir kez daha Çin, çatışmaları uluslararası hukuka göre çözmek yerine komşularına zorbalık yapmaya hazır olduğunu kanıtladı... Şiddetle Çin'i, normlara saygı duymaya ve Hindistan ile sınır sorunlarını çözmek için diplomasi ve mevcut mekanizmaları kullanmaya çağırıyorum."* dedi. [01.06.2020 Foreign Affairs] Buna ek olarak Amerika, bu sınır anlaşmazlıklarından yararlanmaya çalışıyor ve bölgedeki etkisini sınırlamak için Çin politikasında Çin'e baskı yapmak için bu anlaşmazlıkları Çin'e karşı bir koz olarak kullanıyor. Onu bu çatışmalarla oyalıyor, ticaret savaşında şantaj yapmak ve Çin'in işlerine müdahale etmek için çatışmaları istismar ediyor. Bu yüzden Başkan Trump, çatışma patlak verdikten sonra Hindistan ile Çin arasında arabuluculuk yapmayı teklif etti. Böylece iki taraf arasındaki çözümleri çıkarı için kontrol edebilsin. 27 Mayıs 2020'de Twitter sayfasından Trump, *"Hem Hindistan'a hem de Çin'e, ABD'nin şu an sürmekte olan sınır anlaşmazlıkları için arabuluculuk yapma konusunda hazır ve istekli olduğunu ya da şu anda aralarındaki ateşli sınır anlaşmazlığında hakem rolünü oynayabileceğini bildirdik."* diye yazdı. [27.05.2020 El Hurra] Çin, arabuluculuğu reddetti. *"Çin Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Cao Licen, "İki ülke, anlaşmazlıklarının çözümü için üçüncü bir tarafın müdahalesini istemiyor" dedi.* [09.06.2020 Anadolu Ajansı]

Altıncısı: Yine de Amerika, sakin durmayıp, dünyanın en önemli bölgelerinden kabul ettiği bölgede faaliyetlerini sürdürdü. Kısıtlama, çevreleme ve Güney Çin Denizi'nde doğrudan ve dolaylı olarak çarpışma girişimi gibi Çin ile mücadele eylemlerine devam etti. Fakat Amerika artık her yerde savaş yürütemiyor. Dünyanın birçok bölgesine uzanan nüfuzunu, lehinde faaliyet yürütmesi için elde ettiği bölgesel ve yerel güçler aracılığıyla koruyor. Korona krizi, maruz kaldığı krizleri Amerika'nın başarılı bir şekilde yönetebilecek bir ülke olmadığını afişe etti. Daha doğrusu, bir virüs karşısında başarısız ve çaresiz kaldığı ortaya çıktı! ABD'yi uluslararası platformda ifşa etmek için Amerikalı beyaz bir polisin siyahı bir Amerikan vatandaşını boğması ile patlak veren ağır ırk ayrımcılığı sorunu sonrası çaresizliği daha da arttı... Bu, Çin'in bölgesel büyük güç olduğu bir zamanda gerçekleşti. Bu nedenle Amerika, çıkarlarına erişmek ve nüfuzlarını korumak için her zamankinden daha fazla diğer ülkelere bağımlı hale geldi... Dolayısıyla Amerika, Hindistan'ı emrine amade kılmak, sonuçların daima lehinde olmasını ve ajanların disiplinli bir şekilde ABD ile birlikte yürütmesini sağlamak için Hindistan'da ajanlarını iktidara getirmek için uğraştı. Yanlısı Bharatiya Janata Partisi'ni iktidara ulaştırmak için var gücüyle çalıştı. Vajpayee başkanlığındaki bu Amerikan yanlısı parti, ilk kez 1998 yılında Hindistan'da iktidara geldi ve 2004'e kadar iktidarda kaldı. 2004'de yapılan seçimlerde, Kongre Partisi karşısında hezimete uğradı. Ancak 2014'de tekrar seçimleri kazandı ve hala da iktidarda. Amerika, Hindistan'ı Çin'e karşı kullanmaya başladı. Hindistan bu rolü yerine getirebilsin diye Amerika, Pakistan'ı nötralize etti. Kendisini Çin ile çatışmaya adasın diye Pakistan'ı Hindistan ile çatışmadan uzaklaştırdı. Geçen yıl 5 Ağustos 2019'da Hindistan, işgal altındaki Keşmir'in Hindistan'ın bir parçası olduğunu açıkladığında, Pakistan yöneticilerinin sonsuz ihaneti ortaya çıktı. 18 Ağustos 2019 tarihli soru-cevapta bunu belirttik: *"Amerika, Hindistan ve Pakistan arasındaki Keşmir'deki gerilimlerin Hindistan kıtasının Çin'e karşı duruşunu zayıflatmıştı gördü. Bu gerilimlerin üstesinden gelmek için ABD, Hindistan ile Pakistan arasında normalleştirme sürecine başladı. Normalleşmenin amacı, Hindistan ve Pakistan birliklerinin Keşmir yüzünden birbirleriyle savaşmalarına engel koyarak onları kayıt altına almaktır. Neticede Çin'in yükselişini sınırlamak için ABD ile işbirliğine yönelmeye çaba harcamalarını sağlamaktır. Amerika, Keşmir'in Hindistan'a ilhak edilmesinin ve Amerika'nın Pakistan'da rejim üzerindeki baskısının Pakistan'ın askeri olarak bölgeye geri gelmesini önleyeceğine, artı konuyu diyalog zeminine taşımanın sorunu ortadan kaldıracağına ve aralarındaki askeri çatışmayı önleyeceğine inanmaktadır. Tıpkı Mahmut Abbas'ın Filistin'deki otoritesi ve etrafındaki Arap ülkelerin durumu gibi; Yahudi devleti istediği zaman Filistin'den istediği yeri işgal ve ilhak etmesine rağmen onunla askeri çatışmasızlık içine girmişlerdir..."* Pakistan yöneticileri buna sadık kaldılar ve bu yönde açıklama yaptılar. Nitekim Başbakan İmran Han yaptığı açıklamada, *"Hükümetinin, Pakistan'a bir saldırı olması durumunda Hindistan hükümetine uygun yanıt vereceğini..."* söyledi. [30.08.2019 Anadolu Ajansı] Keşmir'i kurtarmak için değil! Yaklaşık bir ay sonra İmran Han şunları söyledi: *"Genelkurmay Başkanı Bajwa, Pakistan ordusunun, Kurtarılmış Keşmir'e saldırması durumunda Hindistan'a yanıt vermeye hazır olduklarına dair güvence verdi..."* [26.12.2019 Pakistan Geo News TV] Yani Azad Keşmir'e. Cammu ve Keşmir'i Hindistan hegemonyasından kurtarmak için değil!

Yedincisi: Çin ile sağlam ilişkilerini koruyan Pakistan'a gelince, Çin'in Hindistan'dan işgal ettiği ve Keşmir'in bir parçası olan Aksai Çin bölgesi ile Hindistan'ın hegemonyası altında bulunan ve Çin'in bir parçasını talep ettiği Keşmir Ladakh bölgesinde hiçbir hak talebinde bulunmuyor! Pakistan, Hindistan-Çin çatışmalarında sevinç gösterisinde bulunmaya alışık, çünkü bunu azılı düşmanı Hindistan'ın Çin tarafından burnunun sürtülmesi olarak görüyor.

Ancak bu sefer sessizliğe gömüldü. 26 Mayıs 2020'de CNN-News18, Pakistan mediasındaki bu sessizliği tuhaf buldu. Pakistan, alışılmamış şekilde bu çatışma hakkında renk vermedi. Bu, ancak Amerika'nın baskısıyla mümkün, çünkü Amerika, Hindistan'ın Pakistan ile ilişkilerinde rahat hissetmesini istiyor. Çin ile savaşa girmesi halinde, sanki pusuda bekleyen Pakistan ordusu gibi tehditle karşılaşmasını istemiyor. Bütün bunlar Hindistan'ın, Pakistan sınırından Çin sınırına daha fazla asker kaydırması içindir. Böylece Hindistan, Çin'e baskı yapmak için daha iyi bir konumda olacak, Çin ordusu da Çin Denizi'nde tek bir bölgeye yoğunlaşmak yerine güç parçalamasına gidecektir. Bu, savaş olmadan bile Çin'i zayıflatacaktır. Zira Çin'in askeri kaynakları, Güneybatıda Hindistan ile çatışmaya hazırlanmak ile denizde başlıca düşmanı olan Amerikan Donanması ve Japon ordusu ile çatışmaya hazırlanmak arasında konuşlandırılmış olacaktır. Japonya da ayrıca Çin'e karşı askeri gücünü artırıyor.

Sekizincisi: Bütün bunlarla birlikte Keşmir eyaletindeki Müslümanlar, topraklarının iki kâfir ülke arasında çatışma mevzusu haline geldiğini düşünüyor. Pakistan ve diğer Müslümanların yöneticilerinin seyirci olduğu bir zamanda, Çin ve Hindistan, Keşmir'i yağmalamak ve hegemonyası altına almak istiyor. Dahası Pakistan, Hindistan'a zarar vermelerini önlemek için topraklarındaki Keşmir'deki silahlı grupların peşine düşmeye başladı. Bu Pakistan gerçeği ve Çin-Hint çatışması, Keşmir'deki Müslümanları büyük ölçüde zayıflatıyor. Önceden Keşmir, Hint işgali ile çatışıyordu ve Pakistan ordusunun güçlü desteğine sahipti. Bugünse Pakistan desteği olmadan iki büyük ülke ile tek başına mücadele ediyor! Amerika'ya boyun eğmesinden dolayı Pakistan, Hindistan ile çatışma sahasını gittikçe daha fazla terk ediyor.

Hindistan ile Çin arasındaki çatışmanın, özellikle Keşmir ve çevresi olmak üzere İslami bölgelerin paylaşımı üzerinde olması acı verici. Hindistan, Batı sınırında 1962 savaşında Çin'in işgal ettiği ve İslami Keşmir eyaletine ait olan Aksai Çin bölgesi topraklarının iadesini istiyor. Çin ise, Aksai Çin'e bitişik Keşmir Ladakh bölgesinin bir bölümünü talep ediyor ve Sincan eyaletinin, yani Müslüman Doğu Türkistan'ın bir parçası olduğu için bu bölgeler üzerinde hak iddia ediyor. İki ülke, bu İslami bölgelerdeki haklar konusunda çatışırken, Pakistan, Amerikan ajanlığında aval aval dolaşıp duruyor ve geri kalan Müslümanlarsa susuyor! Müslümanların hayatı, darlık içindedir ve kendi elleriyle kazandıklarından dolayı yaşamları da acınacak haldedir. Aziz ve Kaviyy olan Allah şöyle buyurdu:

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى * قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيراً * قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ

Her kim de benim zikrimden (Kur'an'dan) yüz çevirirse, mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz. O da şöyle der: "Rabbim! Dünyada gören bir kimse olduğum hâlde, niçin beni kör olarak haşrettin? Allah, "Evet, öyle. Ayetlerimiz sana geldi de sen onları unuttun. Aynı şekilde bugün de sen unutuluyorsun" der. [Taha 124-126] Böylece ey Müslümanlar! Kurtuluşunuz, Allah'ın yönetimi olan Raşidi Hilafeti kurarak Allah *Subhânehu ve Teâlâ'nın* ayetlerine ve Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem'in* hadisine uyulmasındadır. Çünkü Hilafet, rüşd, cihat, üstünlük, güç ve kötülüklerden korunma yoludur. Ebu Hurayra'dan rivayet edilen ve müttefikin aleyh olan hadiste Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurdu:

الإمامُ حُتَّةُ يُفَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَنْقَى بِهِ

Öyleyse ey akıl sahipleri! İbret alın...